Una delicada força al piano

El virtuosisme de Lang Lang enceta el trentè festival de Peralada

El pianista Lang Lang, durant la inauguració del festival de Peralada.

Lang Lang, tota una estrella mediàtica de la música clàssica, va inaugurar dijous la trentena edició del festival de Peralada amb un recital tan contundent com exquisit. Considerat com un dels pianistes més brillants del món, el xinès va fer gaudir el públic del certamen de l'Alt Empordà amb «Les estacions» de Txaikovski i els quatre «Scherzi» de Chopin.

ALBA CARMONA PERALADA

El Messi del piano, un dels millors pianistes en l'àmbit mundial o un emblema de la Xina que vol obrir-se al món. Venut de mil maneres diferents, el pianista Lang Lang, l'estrella més mediàtica de la clàssica, va ser l'encarregat d'obrir el trentè festival de Peralada. Delicadesa, força i virtuosisme van inundar durant dues hores l'auditori del pati del castell, amb molt públic xinès, entre ells el nou amo de l'Espanyol. Tampoc s'ho van perdre la presidenta del Parlament, Carme Forcadell; els consellers Baiget i Vila, i l'expresident Montilla.

Lang va ser ovacionat només de situar-se a l'escenari -emmarcat per plafons de fusta per donar protagonisme a l'instrument- per interpretar Les estacions de Txaicovski, una dotzena de càpsules sonores per comprimir les sensacions de cada mes de l'any.

El ball dels dits de Lang sobre el teclat, que es podia apreciar a vista d'ocell gràcies a les projeccions d'una càmera zenital, van anar fent gronxar els assistents de la vora de la xemeneia, al gener, als aires del carnaval i així anar passant els mesos. Entre els xerrics dels grills i els ocells i l'espetec dels vanos del públic sufocat, el pianista va anar passant amb destresa i uns gestos molt expressius els fulls del calendari musical en la primera de les dues parts de quaranta minuts en què es va dividir el recital.

Passat el descans, Lang Lang va passar als Scherzi de Chopin. Contundent, veloç sobre les tecles però també suau i precís, va anar saltant de peça en peça, interromput pel picar de mans d'un públic totalment entusiasmat. Somrient però sense haver badat boca més enllà d'algun tímid «gràcies», va cloure el concert. Reclamat pels espectadors, va regalar-los tres bisos: Intermedio, de Manuel Ponce, Y la negra bailaba, d'Ernesto Lecuona, i de propina, el famosíssim Rondo alla turca de Mozart, que va propagar la seva melodia juganera.

Lang Lang havia aterrat per primera vegada al país de la tramuntada per recordar que a més d'un huracà mediàtic, la seva música és també una delicada força que ho il·lumina tot.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/estiu/2016/07/09/delicada-forca-al-piano/793068.html?utm_source=rss